

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2013

970/2013

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2013

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 22 h ja 26 c §, sellaisina kuin ne ovat, 22 h § laissa 278/2009 ja 26 c § laissa 1026/2010, sekä *muutetaan* 18 §:n 1—4 momentti, 21 a §:n 1 momentti, 21 d §:n 1 momentti, 21 e §:n 3 momentti, 21 j §, 24 §:n 1 momentti, 24 a §, 24 b §:n 3 momentti ja 24 g §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 1—4 momentti laissa 626/2012, 21 a §:n 1 momentti, 21 d §:n 1 momentti, 21 e §:n 3 momentti, 21 j § ja 24 g §:n 3 momentti laissa 542/2012, 24 §:n 1 momentti laissa 1026/2010, 24 a § laissa 1352/2007 ja 24 b §:n 3 momentti laissa 1301/2002, seuraavasti:

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2014 on 0,50 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2014 se on 0,75 prosenttia palkasta palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,95 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2014 on 0,19 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,75 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2014 on 0,75 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,95 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoite-

tun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2014 on 0,75 prosenttia palkasta palkkasumman 1 990 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,35 prosenttia palkasta.

21 a §

Ennakon määrääminen ja muuttaminen

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus määrätä työttömyysvakuutusmaksun ennakko työnantajaa kuulematta siten, että ennakko perustuu työnantajan kuluvan ja edellisten vuosien työttömyysvakuutusmaksujen perusteena oleviin palkkasummiin, 22 ja 22 a §:n nojalla saatuihin palkkatietoihin, yleiseen palkkakehitykseen ja työnantajan ilmoittamiin tietoihin. Ennakon on vastattava mahdollisimman tarkoin maksuvelvollisen työnantajan ja palkansaajan 18 §:ssä säädettyä maksuvelvollisuuden lopullista määrää.

21 d §

Työttömyysvakuutusmaksun määrääminen arvioimalla

Työttömyysvakuutusrahasto voi määrätä 18 §:n mukaisen työnantajan ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun arvioimalla, jos työnantaja ei ole ilmoittanut palkkasummaa 21 b §:n mukaisesti tai jos työnantajan ilmoittama palkkasumma on liian pieni käytettäessä perusteena työttömyysvakuutusrahaston 22 tai 22 a §:n perusteella saamia ja sen käytössä olevia muita, työnantajan palkanmaksua ja muuta toimintaa koskevia tietoja.

21 e §

Tasausmaksun ja ennakonpalautuksen korko

Korkoa ei peritä maksamattoman ennakon johdosta perittävästä viivästyskorosta.

21 j §

Maksujen ulosottokelpoisuus

Tässä laissa säädetty työttömyysvakuutusmaksu ja 21 i §:n mukainen viivästyskorko ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 1 990 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisesti lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Omavastuumaksun perusteena 24 §:n 1 momentin 1 kohdan tarkoittamissa tilanteissa on se etuusmenoa vastaava määrä, joka irtisanotulle tai lomautetulle työntekijälle tulisi ansiopäivärahan suuruisena maksettavaksi siitä lukien, kun hänen oikeutensa lisäpäiviin alkaa, siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta, kuitenkin vähintään yhden vuoden etuusmenoa vastaava määrä.

Omavastuun perusteena 24 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa on se ansiopäivärahan suuruista etuusmenoa vastaava määrä, jolta ajalta irtisanotulle työntekijälle on maksettu työttömyysetuutta työsuhteen päättymisestä siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta.

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 31 848 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 1 990 500 euroa.

24 b §

Omavastuumaksun periminen ja palauttaminen

Työttömyysvakuutusrahasto voi jättää omavastuumaksun perimättä, jos määrä on vähäinen. Työttömyysvakuutusrahasto voi myös jättää omavastuumaksun osittain perimättä, jos työnantajan taloudellinen tilanne on omavastuumaksun perusteena olevan irti-

sanomisen jälkeen merkittävästi heikentynyt ja omavastuumaksujen täysimääräisen periminen vaarantaisi työnantajan toiminnan jatkumisen.

24 g §

Muutoksenhakuoikeus

— — — — —
Muutoksenhaussa työttömyysvakuutusrahaston antamaan päätökseen noudatetaan soveltuvien osien, mitä työttömyysturvalain 12 luvun 1 §:n 2 momentissa sekä 4 ja

5—7 §:ssä säädetään. Lisäksi muutoksenhaussa työttömyysvakuutusrahaston tämän lain 24 c §:n perusteella antamaan päätökseen noudatetaan mitä työttömyysturvalain 12 luvun 8 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2014.

Omavastuumaksuun, joka maksetaan ennen vuotta 1957 syntyneen työntekijän työsuhteen päättymisen johdosta, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 24 a §:n 3 momenttia.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2013

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*